

Brüssel, 17. oktoober 2016
(OR. en)

13342/16

ENV 660
CLIMA 140
AGRI 553
IND 213
PROCIV 69
RELEX 845
MED 51
DEVGEN 223

MENETLUSTE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Kuupäev: 17. oktoober 2016

Saaja: Delegatsioonid

Eelmise dok nr: 12681/16 ENV 614 CLIMA 121 AGRI 508 IND 202 PROCIV 62
RELEX 802 MED 45 DEVGEN 208

Teema: Säästev veemajandus

– Nõukogu järeldused (17. oktoober 2016)

Delegatsioonidele edastatakse lisas 17. oktoobril 2016 toimunud nõukogu 3491. istungil vastu võetud nõukogu järeldused säästva veemajanduse kohta.

Säästev veemajandus**– Nõukogu järeldused –**

TULETADES MEELDE nõukogu 22. juuli 2013. aasta järeldusi ELi veealase diplomaatia kohta,¹ 17. detsembri 2012. aasta järeldusi „Euroopa veevarude kaitsmise kava“,² 21. juuni 2011. aasta järeldusi „Veevarude kaitse ja integreeritud säästev veemajandus Euroopa Liidus ja sellest väljaspool“,³ 12. mai 2011. aasta järeldusi üleujutuste integreeritud ohjamise kohta Euroopa Liidus,⁴ 11. juuni 2010. aasta järeldusi „Veepuudus, põud ja kliimamuutustega kohanemine“,⁵ 30. oktoobri 2007. aasta järeldusi „Veepuudus ja põuad“⁶ ning 20. juuni 2016. aasta järeldusi „ELi ringmajanduse loomise tegevuskava“⁷;

TULETADES MEELDE ELi peamisi veepoliitika alaseid õigusakte, eelkõige ELi veepoliitika raamdirektiivi,⁸ üleujutuste direktiivi⁹ ning merestrateegia raamdirektiivi¹⁰;

TULETADES MEELDE liidu üldist keskkonnavalast tegevusprogrammi aastani 2020 – „Hea elu maakera võimaluste piires“,¹¹ tööstusheidete direktiivi¹² ja eelkõige nende veega seonduvaid sätteid;

TULETADES MEELDE nõukogu 16. detsembri 2015. aasta järeldusi „Vahekokkuvõtte ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegiast aastani 2020“,¹³ ning eelkõige magevee ja mere elurikkuse küsimusi;

¹ Dok 12493/13.

² Dok 17872/12.

³ Dok 11308/11.

⁴ Dok 9241/11 + COR 1.

⁵ Dok 11061/10.

⁶ Dok 13888/07.

⁷ Dok 10518/16.

⁸ 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁹ 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/60/EÜ (ELT L 288, 6.11.2007, lk 27).

¹⁰ 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

¹¹ 20. novembri 2013. aasta otsus 1386/2013/EL (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

¹² 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

¹³ Dok 14950/15.

TULETADES MEELDE säästva arengu tegevuskava aastani 2030 ja selle säästva arengu eesmäärke ning RÕHUTADES selle veega seonduvaid sätteid, eelkõige säästva arengu eesmärki 6 (tagada üldine vee ja kanalisatsiooni kättesaadavus ja säästev majandamine), eesmärki 13 (võtta kiiresti meetmeid kliimamuutuste ja nende mõjude vastu võitlemiseks), eesmärki 4 (kaitsta ja kasutada säästvalt ookeane, meresid ja mereressursse säästva arengu jaoks) ja nendega seonduvaid sihte;

TULETADES MEELDE Sendai katastroofiohu vähendamise raamistikku (2015–2030), mille eesmärk on muu hulgas suurendada ühiskonna ja keskkonna vastupanuvõimet, ning OECD ministrite nõukogu 4. juuni 2015. aasta istungil heaks kiidetud veevarude majandamise põhimõtteid;

TERVITADES ÜRO veekogude konventsiooni¹⁴ jõustumist ning ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) vee konventsiooni¹⁵ muutumist ülemaailmseks õigusaktiks; TUNNISTADES mõlema konventsiooni väärtuslikku rolli piiriveekogude säästva majandamise edendamisel ja hõlbustamisel ja TOONITADES merekonventsioonide rolli merestrateegia raamdirektiivi rakendamisel;

TULETADES MEELDE seitsmenda ülemaailmse veefoorumi tulemusi, kus muu hulgas tunnistati kiireloomulist vajadust käsitleda veega seotud probleeme jätkusuutlikul viisil,¹⁶ samuti Maailma Majandusfoorumi 2016. aasta ülemaailmset riskiaruannet, kus asetatakse vesi kolmandale kohale kümne suurima riski hulgas, mis võivad avaldada olulist negatiivset mõju ühiskonnale ja majandusele;

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. TUNNISTAB, et Euroopa Liidu veekogud on surve all, mille põhjuseks on muu hulgas veereostus, üha suurem nõudlus vee järele ning maakasutuse kiirus ja intensiivsus ning kliimamuutustest tingitud mõjud, mis seab ohtu veega kindlustatuse ning süvendab põuast ja

¹⁴ ÜRO rahvusvaheliste vooluveekogude navigatsioonivälialt kasutamist reguleeriva õiguse konventsioon (1997).

¹⁵ ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni piiriveekogude ja rahvusvaheliste järvede kaitse ja kasutamise konventsioon (1992).

¹⁶ 13. aprillil 2015 Korea Vabariigis Gyeongjus toimunud seitsmendal ülemaailmsel veefoorumil vastu võetud ministrite deklaratsioon.

veenappusest tulenevaid negatiivseid mõjusid, eelkõige Vahemere piirkonnas, aga üha rohkem ka muudes ELi piirkondades;

2. TUNNISTAB, et kliimamuutused ja üha sagedamini esinevate tugevate sademete mõju, nagu ka intensiivsem maakasutus, võib põhjustada äkktulvi ja muuta üleujutuste nähtust kogu Euroopas;
3. TUNNISTAB, et kuigi suur hulk vesikondi on ELis jagatud kahe või enama liikmesriigi vahel, iseloomustab ELi piirkondi erinev geograafia, keskkond ja kliimatingimused, mis mõjutavad ühiskonna ja majanduse kõiki aspekte, sealhulgas veemajandust; RÕHUTAB, et ELi veepoliitika eesmärkide saavutamiseks on seetõttu meetmete osas vaja paindlikkust ning TUNNISTAB, et kuna üks lahendus ei sobi kõigile, peaksid liikmesriigid võtma konkreetsetele vajadustele ja tingimustele kohandatud meetmeid, järgides samas ELi õigusakte;
4. RÕHUTAB vajadust täielikult rakendada olemasolevat ELi veepoliitikat sidusal ja tõhusal moel ja saavutada ELi veealase õigustiku eesmärgid ning TOONITAB, kui oluline on tagada veekogude kaitse nende seisundi halvenemise eest ning tagada elanikkonna ja kõigi muude säästva veekasutuse vormide piisav varustamine kvaliteetse veega, eelkõige
 - edendades säästvat veekasutust, mis tugineb asjakohasele veeressursside kaitsele ja majandamisele, võttes arvesse nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid aspekte;
 - kaitstes kõiki veekogusid ja muutes järk-järgult nende seisundi heaks, kooskõlas veepoliitika raamdirektiivi peamiste eesmärkidega;
 - edendades uusi integreeritud ja tõhusamaid lähenemisviise asulareovee kogumisele ja käitlemisele;
5. HINDAB seni tehtud edusamme ning TUNNISTAB väljakutseid saavutada ELi veepoliitika eesmärgid ja kõigi ELi veekogude hea seisund; RÕHUTAB sellega seoses poliitika sidususe tähtsust ning TOONITAB, et ELi veepoliitika eesmärgid, sealhulgas säästev veekasutus ja -majandus tuleks kõigil tasanditel paremini integreerida muudesse asjakohastesse poliitikavaldkondadesse, nagu toit, põllumajandus, kalandus, energeetika, transport, tööstus, ruumiline planeerimine, linnaareng ja turism, ning asjakohastesse ELi rahastamismehhanismidesse;

6. KUTSUB liikmesriike ÜLES püüdma ELi veepoliitika eesmärkide saavutamise viiside ja vahendite valimisel leida tasakaalustatud kombinatsioon rohelisest ja tehnilisest taristust; TOONITAB, et rohelise taristu meetmete, näiteks loodusliku vee hoidmise kasutamine võib säilitada ja tugevdada maastiku, pinnase ja põhjaveekihtide vee säilitamise potentsiaali, vähendades seeläbi üleujutuste riski ja parandades veekogude seisundit ning TUNNISTAB, et põudade ja üleujutustega tegelemiseks võib vaja minna taristuga seotud tehnilisi meetmeid;
7. RÕHUTAB säästva tarbimise ja tootmise ning ringmajanduse tähtsust loodusressursside, sh vee ja reovee ressursside säästva kasutamise ja majandamise saavutamisel ning TOONITAB, et säästev veemajandus ja usaldusväärne veemajanduskava on ringmajanduse saavutamise eeltingimuseks;
8. RÕHUTAB, kui oluline on vähendada ELi majandussektorite ja kodanike veetarbimist jätkusuutlikul viisil, ning KUTSUB liikmesriike ÜLES rakendama vajaduse korral meetmeid, et edendada tõhusat veekasutust kõigis asjakohastes majandussektorites, muu hulgas järgmise abil:
- tagada, et veehinna kujundamise poliitika pakuks veekasutajatele piisavaid stiimuleid veeressursside tõhusaks kasutamiseks;
 - investeerida veekadude ja -lekete vähendamisse;
 - parandada veejaotuse süsteeme, sealhulgas rakendada veealast arvepidamist;
 - luua veevarustuse täiendav taristu ja seda arendada, võttes arvesse veenappuse ja põua ennetamise ja nendega kohanemise asjakohaseid meetmeid ning veetõhususe ja veenõudluse juhtimise edendamise meetmeid;
 - edendada innovaatilisi tehnoloogiaid ja tavaid, mis võimaldavad vee säästvat ja tõhusat kasutust ning taaskasutust, sealhulgas niisutussüsteemide, põllumajanduse, tööstuse ja turismi puhul;
 - edendada olelusringi kulude arvestamise vahendite kasutamist, sealhulgas riigihangete kaudu;

- suurendada kasutajate teadlikkust vajadusest optimeerida veekasutust, tugevdades seeläbi vee säästmise kultuuri;
- süvendada teadmisi ja parandada andmekogumist ja analüüsi, sealhulgas kliimamuutuste mõju ja varajase hoiatamise süsteemide kohta;
- parandada vee haldamist vesikonnas ja kohalikul tasandil;

9. RÕHUTAB, et lisaks muudele vee säästmise ja veetõhususe meetmetele võib taaskasutamine olla oluline vahend veenappuse probleemi ning kliimamuutustega kohanemisega tegelemisel osana integreeritud veemajandusest; KUTSUB liikmesriike ÜLES võtma meetmeid, et edendada vee taaskasutust, võttes vajaduse korral arvesse piirkondlikke tingimusi ja tagades samal ajal inimeste tervise ja keskkonna kõrgetasemelise kaitse, kuna vee taaskasutus võib samuti tuua kasu majandusliku kokkuhoiu, keskkonnakaitse, uutesse tehnoloogiatesse investeerimise ergutamise ja roheliste töökohtade loomise seisukohast; TOONITAB, et hästi töödeldud asulareovett võib taaskasutada mitmesugusel otstarbel põllumajandussektoris, tööstuslikes rakendustes, säästvas linnaarengus ja ökosüsteemide kaitses ja VÕTAB huviga TEADMISEKS komisjoni kavatsuse esitada 2017. aastal ettepanek taaskasutatava vee kvaliteedi miinimumnõuete kohta ELis;
10. RÕHUTAB, et usaldusväärne veeplaneerimine ja säästev veemajandus seoses vesikondade, üleujutusriski ja põudadega on väga olulised säästva arengu osad ning nõuab seetõttu kõikide asjakohaste sidusrühmade tõhusat kaasamist, sealhulgas mitte üksnes valitsuste, vaid ka kodanikuühiskonna, teadlaste ja erasektori kaasamist;
11. TOONITAB, et ranniku- ja merevett mõjutab samuti merelt ja maismaalt lähtuv surve ning KUTSUB liikmesriike ÜLES esitama ja rakendama merestrategia raamdirektiivi raames esimesel võimalusel meetmeprogramme, mis on ambitsioonikad ja kooskõlas veepoliitika raamdirektiivi meetmeprogrammidega ja veemajanduskavadega, samuti üleujutusriski maandamise kavadega, tehes seeläbi edusamme merealade hea keskkonnaseisundi saavutamiseks 2020. aastaks;

12. RÕHUTAB, kui oluline on tugevdada piiriülest veealast koostööd subsidiaarsuse, proportsionaalsuse ja vastastikkuse alusel nii ELis kui ka ELi ja kolmandate riikide vahel, samuti jõe-, vesikonna ja merekomisjonide vahel ning muude asjakohaste osalejatega, kes tegelevad säästva veekasutuse ja -majanduse, veenappuse, üleujutuste ja põudade küsimustega;
13. KUTSUB komisjoni ja liikmesriike ÜLES:
- tegema koostööd, et rakendada ELi veealaseid seadusandlikke ja mitteseadusandlikke vahendeid, poliitikameetmeid ning kehtivaid standardeid sidusal moel;
 - kasutama innovaatilisi, teaduspõhiseid ja sihipäraseid lähenemisviise, et tagada veeressursside säästev kasutamine ja majandamine ning kaitsta ja parandada veekeskkonna seisundit ELis;
14. RÕHUTAB, kui oluline on veepoliitika alaste direktiivide vaheline tõhus koostoime ja sidusus;
15. TOONITAB, et veepoliitika raamdirektiiv ja üleujutuste direktiiv on peamised veealased vahendid, mille abil käsitleda kliimamuutuste mõjusid vee kogusele ja kvaliteedile ning rakendada kliimamuutustega kohanemise meetmeid;
16. MÄRGIB, et komisjonis vaadatakse veepoliitika raamdirektiiv läbi 2019. aastal ning seega on läbivaatamise ettevalmistamiseks vähe aega ning KUTSUB komisjoni ÜLES tegema liikmesriikidega koostööd, et luua piisavalt vara enne 2019. aastal toimuvat veepoliitika raamdirektiivi läbivaatamist õigeaegsed ja õiguslikult kindlad võimalused, mis lubavad raamdirektiivi järjepidevat ja ambitsioonikat rakendamist liikmesriikide poolt 2027. aastaks ja pärast seda, võttes arvesse veemajanduse planeerimisega seotud olulisi ja uusi väljakutseid.
-